

Vergaderjaar 2009–2010

32 433

Wijziging van de Monumentenwet 1988 en de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht in verband met de modernisering van de monumentenzorg

Nr. 5

VERSLAG

Vastgesteld 14 september 2010

De vaste commissie voor Onderwijs, Cultuur en Wetenschap¹, belast met het voorbereidend onderzoek van dit wetsvoorstel, heeft de eer als volgt verslag uit te brengen. Onder het voorbehoud dat de hierin gestelde vragen en gemaakte opmerkingen voldoende zullen zijn beantwoord, acht de commissie de openbare behandeling van het wetsvoorstel genoegzaam voorbereid.

Inhoudsopgave

blz.

I	ALGEMEEN	1
	– Inleiding	1
	– Maatregelen	3
	– Financiële gevolgen	7

I ALGEMEEN

Inleiding

De leden van de VVD-fractie hebben met belangstelling kennisgenomen van het wetsvoorstel tot Wijziging van de monumentenwet 1988 en de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht in verband met de modernisering van de monumentenzorg.

Bij de behandeling van de beleidsbrief modernisering monumentenzorg² hebben de leden reeds aangegeven dat het kabinet de goede weg inslaat. Het is goed dat het monumentenbeleid wordt gemoderniseerd, want het was te complex en bureaucratisch geworden.

Het belang van goede monumentenzorg kan moeilijk overschat worden. Erfgoed, in welke vorm dan ook, is niet alleen het behoud van een verleden dat zijn schoonheid heeft bewezen, maar is een voortdurende verrijking van ons dagelijks leven, zo menen deze leden.

De leden ondersteunen het uitgangspunt dat regels krachtiger en eenvoudiger moeten worden, alsmede het bevorderen van herbestemming van monumenten. Immers, monumenten die niet of nauwelijks

¹ Samenstelling:

Leden: Albayrak, N. (PvdA), Fng voorzitter, Slob, A. (CU), Ferrier, K.G. (CDA), Ham, B. van der (D66), Miltenburg, A. van (VVD), Dezentjé Hamming-Bluemink, I. (VVD), Bosma, M. (PVV), Dijk, J.J. van (SP), Ouwehand, E. (PvdD), Toorenburg, M.M. van (CDA), Smits, M. (SP), Uitslag, A.S. (CDA), Elias, T.M.Ch. (VVD), Harbers, M.G.J. (VVD), Beertema, H.J. (PVV), Dijkstra, P.A. (D66), Braakhuis, B.A.M. (GL), Marcouch, A. (PvdA), Jadnanansing, T.M. (PvdA), Dijkgraaf, E. (SGP), Çelik, M. (PvdA), Klaveren, J.J. van (PVV) en Klaver, J.F. (GL).
Plv. leden: Klijnsma, J. (PvdA), Ortega-Martijn, C.A. (CU), Sterk, W.R.C. (CDA), Vacature, (D66), Ziengs, E. (VVD), Venrooy-van Ark, T. (VVD), Dille, W.R. (PVV), Kooiman, C.J.E. (SP), Thieme, M.L. (PvdD), Hijum, Y.J. van (CDA), Bommel, H. van (SP), Atsma, J.J. (CDA), Burg, B.I. van der (VVD), Bosman, A. (VVD), Mos, R. de (PVV), Vacature, (D66), Gent, W. van (GL), Dam, M.H.P. van (PvdA), Jacobi, L. (PvdA), Staaïj, C.G. van der (SGP), Hamer, M.I. (PvdA), Gerbrands, K. (PVV) en Peters, M. (GL).

² Kamerstuk 32 156, nr. 13.

een goede bestemming vinden, lopen het grote risico in de toekomst opnieuw in verval te raken. De leden hebben in het wetsvoorstel aanleiding gezien tot het stellen van de volgende vragen.

De leden van de PvdA-fractie hebben kennisgenomen van het onderhavige wetsvoorstel waarmee een aantal wijzigingen op de monumentenwet wordt voorgesteld. Deze leden kunnen zich vinden in de hoofdlijnen van het wetsvoorstel. Zij hebben een aantal aanvullende vragen.

De leden van de CDA-fractie hebben met belangstelling kennisgenomen van voorliggend wetsvoorstel. De systematiek wordt vereenvoudigd en de lasten verlicht. Hiermee wordt, op zichzelf al, een goede richting in geslagen.

De leden onderschrijven het belang van een generieke borging van cultuurhistorische waarden *vooraf* in het proces van ruimtelijke ordening, waardoor een vermindering van sectorale regelgeving *achteraf* mogelijk is. Genoemde leden delen de opvatting van de regering dat door borging van cultuurhistorische waarden in de ruimtelijke ordening, de noodzaak tot het aanwijzen van nieuwe monumenten in beginsel is verminderd. Het verdient inderdaad de voorkeur dat gemeenten al bij het opstellen van bestemmingsplannen rekening houden met cultuurhistorie. De leden erkennen dat burgers en belangengroepen bij de voorbereiding van bestemmingsplannen hierop invloed kunnen uitoefenen, maar zij vragen de regering wel te bevestigen dat voorkomen wordt dat, indien cultuurhistorische waarden onverhoopt toch «over het hoofd worden gezien», en burgers en of belangengroepen alsnog aan de bel trekken, er geen weg meer terug is. Zorgvuldigheid is in dezen ook een groot goed, zo menen deze leden.

De leden hechten aan een goed verzorgd, representatief maar niet te uitgebreid monumentenbestand. Nu er aan het bestand monumenten worden toegevoegd, te weten de groene monumenten, vragen zij de regering of dit niet leidt tot verdunning van de middelen, met als gevolg ontoereikende middelen om alle monumenten in goede staat te houden. Genoemde leden hebben eerder gepleit voor een opdeling van monumenten in monumenten met een a, een b of een c status waarbij de a status meer zekerheden, plichten en financiële mogelijkheden biedt en de c status meer vrijheid maar ook meer eigen middelen. De leden vragen de regering nader op deze suggestie in te gaan.

De leden van de SP-fractie hebben met interesse kennisgenomen van het wetsvoorstel. De leden zijn het er mee eens dat er gekeken wordt naar de vermindering van onnodige regeldruk, maar ze vrezen tegelijkertijd dat een versoepeling van de regels ook een versoepeling van de bescherming van monumenten inhoudt.

In het notaoverleg over modernisering van het monumentenbeleid van 16 november 2009¹ heeft de minister gezegd te kijken naar het belonen in de vorm van versneld vergunning verlenen aan eigenaars van monumenten die zich bewezen aan de regels hebben gehouden en het minder gemakkelijk verlenen van een vergunning aan die eigenaar die minder goed voor de monumenten heeft gezorgd. Wat is de stand van zaken in deze, zo vragen de leden.

De leden van de D66-fractie hebben met interesse kennisgenomen van onderhavig wetsvoorstel. Deze leden hechten belang aan het behoud van belangrijk erfgoed en zien een aantal van de wijzigingen in de wet als stappen in die richting. Toch hebben deze leden een aantal vragen en gerede zorgen.

De leden vragen om een evaluatie van de bepaling dat burgers of groepen geen gebouwen van voor 1940 meer mogen aandragen. Hoe heeft dit gewerkt? Welke klachten zijn binnengekomen? De leden willen van de

¹ Kamerstuk 32 156, nr. 10.

regering weten hoe vaak de opgestelde lijsten van monumenten van voor 1940 ter discussie zijn gesteld, en later zijn aangevuld of bijgesteld. Kent de regering, zo vragen de leden, de omvangrijke hoeveelheid gebouwen en objecten die door toedoen van oplettende burgers en groepen behouden zijn voor sloop, en is het gevaar van een te hermetisch gesloten procedure niet dat deze werking van maatschappelijke krachten thans te veel wordt geblokkeerd.

De leden van de ChristenUnie-fractie hebben met belangstelling kennisgenomen van het onderhavige wetsvoorstel. Zij stellen nog enkele vragen.

De leden van de SGP-fractie hebben met belangstelling kennisgenomen van het wetsvoorstel.

Maatregelen

De leden van de VVD-fractie merken op dat het voornemen is om ambtshalve nog een beperkte hoeveelheid topmonumenten aan te wijzen. Dit gebeurt in overleg met overheden en in samenspraak met particulieren en belangenorganisaties. Hoe zal dit proces in zijn werk gaan? Op welke wijze zal worden gewaakt voor willekeur in de aanwijzingen, nu derden geen verzoeken tot aanwijzing meer kunnen indienen, zo vragen de leden.

De memorie van toelichting stelt dat «een aantal verbeteracties in het monumentenbestand wordt doorgevoerd, waarmee beoogd wordt lacunes en onevenwichtigheden op te heffen en daarmee de kwaliteit van het monumentenbestand te verbeteren». Wat wordt precies verstaan onder deze verbeteracties? Houden zij slechts een uitbreiding van het monumentenbestand in, of wordt ook (alsnog) een herselectie gemaakt van in het verleden aangewezen monumenten, zo vragen deze leden.

De grens van 50 jaar of ouder voor een monument komt te vervallen. Is de regering van mening dat er geen enkele grens meer moet worden gehanteerd? Met andere woorden, kunnen bouwwerken in de toekomst kort na de bouw al tot monument worden verklaard? Is het niet eerder zo dat bouwwerken die (ruim) voor het bereiken van de grens van 50 jaar gesloopt (dreigen) te worden, wellicht toch niet hun eeuwigheidswaarde – individueel of als stedenbouwkundig ensemble – hebben weten te bewijzen, zo vragen de leden.

In het wetsvoorstel staat het voornemen om te komen tot een plankostenregeling. Waarop is de veronderstelling gebaseerd dat het vinden van een nieuwe bestemming zoveel tijd, geld en kennis vergt dat een plankostenregeling noodzakelijk is? Deze leden vragen of er ook is onderzocht of een snellere planvorming en herbestemming niet ook kan worden bereikt als (planologische) voorschriften ten aanzien van herbestemming vereenvoudigd worden en/of de mate waarin een her te bestemmen monument niet gewijzigd mag worden.

In de memorie van toelichting staat dat «nader onderzoek moet uitwijzen hoever de reikwijdte van een dergelijke regeling moet zijn en in hoeverre ook niet beschermde monumenten voor de subsidie in aanmerking moeten kunnen komen». Hetzelfde geldt ook voor de wind- en waterdichtregeling. Wanneer verwacht de regering deze onderzoeken afgerond te hebben? Verwacht de regering geen ongelimiteerd beroep op het budget voor een plankostenregeling en wind- en waterdichtregeling als ook niet beschermde monumenten voor deze subsidies in aanmerking kunnen komen? Ten slotte vragen deze leden op welke wijze beide subsidieregelingen worden ingevoerd en op welke wijze de Kamer hierbij wordt betrokken.

De leden van de PvdA-fractie merken dat zij het voorstel om de ondergrens van 50 jaar voor monumenten te laten vervallen, onderschrijven. De

grens van 50 jaar is arbitrair en volstaat in de praktijk niet meer. De afschrijvingsperiode van onroerend goed is in de loop der jaren steeds korter geworden. Het ongewenste gevolg hiervan is dat waardevolle gebouwen nog voordat zij 50 jaar oud zijn, gesloopt kunnen worden. De mogelijkheid om op aanvraag een monument van na 1939 aan te wijzen, wordt geschrapt. Burgers en belangengroeperingen kunnen in de toekomst geen aanvraag meer doen tot het aanwijzen van een monument als beschermd monument. Volgens de regering is de noodzaak tot het aanwijzen van nieuwe monumenten verminderd als gemeenten bij het opstellen van bestemmingsplannen meer rekening houden met de cultuurhistorie en als burgers en belangengroeperingen bij de totstandkoming van bestemmingsplannen meer invloed uit kunnen oefenen. Kan de regering aangeven in welke mate burgers en belangengroeperingen dit nu al kunnen? En kan de regering aangeven hoe de rol van de burgers en belangengroeperingen wordt als de gewijzigde monumentenwet van kracht is?

Voorts merken de leden op dat bestemmingsplannen ten minste eens in de tien jaar opnieuw moeten worden vastgesteld. In de praktijk gebeurt dit vaak nog minder. Vanuit het perspectief van ruimtelijke ordening kan tien jaar voldoende zijn maar of dit ook voldoende is om de jongere monumenten te beschermen, is deze leden niet duidelijk. Een periode van tien jaar kan heel lang zijn voor gebouwen met een kortere afschrijvingsperiode. Kan de regering aangeven welke mogelijkheden burgers en belangengroeperingen hebben om bescherming voor een monument tussentijds af te dwingen wanneer het opnieuw vaststellen van bestemmingsplan nog jaren niet aan de orde is?

Tevens stellen deze leden dat functieverlies van een gebouw of complex kan leiden tot leegstand voor een langere periode. Het vinden van een nieuwe bestemming voor een waardevol gebouw of complex is vaak een langdurig proces en de kans op verloedering en verval in de tussengelegen periode is reëel als conserverende maatregelen uitblijven. Kan de regering aangeven welke instrumenten burgers en belangengroeperingen in handen hebben om een gebouw of complex met zekere spoed te beschermen? Graag een toelichting op dit punt.

In de memorie van toelichting geeft de regering aan dat het voornemen is om nog maar een beperkte hoeveelheid topmonumenten ambtshalve aan te wijzen. De leden vragen om welke aantallen het hier (globaal) gaat. Kan de regering nader toelichten wat zij verstaat onder beperkt? De aanwijzing van de topmonumenten zal ook na de wijziging van de monumentenwet plaatsvinden in samenspraak met burgers en belangengroeperingen. Kan de regering aangeven op welke wijze burgers en belangengroeperingen betrokken zullen blijven bij het aanwijzen van de topmonumenten? Hoe worden deze burgers en belangengroeperingen geselecteerd en op welke wijze wordt de samenspraak vormgegeven, zo vragen de leden.

Ten slotte merken deze leden op dat de snellere procedure van de omgevingsvergunning voor eenvoudige ingrepen op bijval kan rekenen. Lange procedures zijn nadelig voor eigenaren van beschermde monumenten. Bij eenvoudige ingrepen aan een Rijksmonument heeft de uitgebreide procedure, volgens de regering, geen meerwaarde meer. In de memorie van toelichting wordt aangegeven dat in 70% van de gevallen de beslistermijn verkort kan worden naar acht weken, met een eventuele verlengingsmogelijkheid van zes weken. Is het voor de burger op voorhand duidelijk dat hij/zij in aanmerking komt voor de snellere procedure van de omgevingsvergunning? Kan de regering aangeven voor welke gevallen deze uitlooptermijn van zes weken bij een reguliere voorbereidingsperiode precies bedoeld is? Kan de regering aangeven wat de gevolgen zijn bij het overschrijden van deze termijn (acht weken en acht + zes weken)? Is bij niet tijdig beslissen de Wet dwangsom en beroep bij niet tijdig beslissen¹ onverkort van toepassing of gelden hier andere regels? Graag ontvangen deze leden ook op dit punt een toelichting.

¹ Kamerstuk 29 934.

De leden van de CDA-fractie hechten veel belang aan de instandhouding van religieus erfgoed. Zij zijn van mening dat de wind- en waterdichtregeling in verband met herbestemming hiertoe een wezenlijke bijdrage kan zijn. Genoemde leden vragen de regering of voorliggend voorstel ook handvatten biedt indien eigenaren van gebouwen liever slopen dan herbestemmen.

Voorts merken de leden op dat met het amendement Van Vroonhoven-Kok¹ is geregeld dat projecten met een oppervlakte van minder dan 100 m² niet vergunningplichtig zijn. Hierdoor blijven beperkte bodemverstoringen op huis-, tuin- en keukenniveau buiten de wettelijke reikwijdte van de Wet op de archeologische monumentenzorg². De leden vragen, in het licht van bovengenoemd amendement, hoe het geregeld is met bodemverstoringen tot 50 cm diep. Kan de regering bevestigen dat elke bodemverstoring tot deze diepte ook verplicht leidt tot een bodemonderzoek? Gaarne ontvangen zij een nadere toelichting. Daarnaast signaleren de leden van deze fractie het probleem dat gemeenten wel subsidie kunnen ontvangen indien, in het kader van het Verdrag van Malta, bodemonderzoek moet worden gedaan voor er gebouwd kan worden, maar particulieren niet, bijvoorbeeld boeren die een stal willen aanleggen. Kan de regering nader ingaan op deze ongelijkheid en ziet zij mogelijkheden om deze ongelijkheid weg te nemen? Verder vragen de leden of er een centraal overzicht is wat er allemaal wordt gedaan met de uikomsten en vondsten van de bodemonderzoeken en of centraal wordt geregistreerd waar bodemonderzoek is gedaan?

De leden missen in de memorie van toelichting passages over de verdien capaciteit. Elke in monumenten bestede euro levert 2.20 euro op (multipliereffect). Monumenten zijn hierdoor ook FES-waardig. Ook wordt in de memorie van toelichting geheel voorbij gegaan aan de positieve effecten die (goed onderhouden) monumenten kunnen hebben voor de (beleving van de) woonomgeving, de veiligheid en het toerisme. Gelet op het gewicht dat de leden hieraan toekennen, verzoeken zij de regering hier nader op in te gaan.

Ten slotte merken de leden op dat zij zich terdege realiseren in welk tijdsgewricht wij ons bevinden en dat middelen schaars zijn. Juist daarom vragen zij de regering welke mogelijkheden zij nog ziet om het in de nabije toekomst nog meer te laten lonen dat particulieren, waar mogelijk in samenwerking met de overheid, nog meer zelf investeren in monumenten.

De leden van de SP-fractie stellen vast dat het wetsvoorstel regelt dat burgers niet langer een verzoek in kunnen dienen om een gebouw als monument aan te merken. In de ruimtelijke ordening worden, volgens de regering, de cultuurhistorische waarden geborgd. Op welke wijze kunnen burgers hun betrokkenheid uiten? Is er bijvoorbeeld in de ruimtelijke ordening inspraak van burgers geregeld?

In het verleden is het zo geweest dat bij plannen voor een nieuwe ruimtelijke ordening door gemeentes voorbij werd gegaan aan cultuurhistorische waarden. In hoeverre is er voldoende kennis aanwezig van de architectuur en cultuurhistorie bij gemeente en bij planbureaus? Is de regering bereid hier nader onderzoek naar te doen? Kan de regering nader aangeven hoe zij denkt dat de cultuurhistorische waarden bij de ruimtelijke ordening op dit moment voldoende geborgd zijn, zo vragen deze leden.

De leden merken voorts op dat zij het er mee eens zijn dat vijftigjarengrens wordt geschrapt. Immers ook naoorlogse architectuur verdient bescherming. De leden zijn het er ook mee eens dat de subsidiegrondslag verbreed wordt met de mogelijkheden voor herbestemming en wind- en waterdichtregeling. Wel vragen de leden in hoeverre deze nieuwe subsidiegrondslag gedekt is binnen de programmamiddelen monumentenzorg en of dit niet ten koste gaat van subsidies aan andere projecten.

¹ Kamerstuk 29 259, nr. 24.

² Kamerstuk 29 259.

De leden van de D66-fractie willen graag een nadere motivering inzake het voornemen om de mogelijkheid te schrappen dat burgers en belangengroep een monument ter bescherming kunnen aandragen van objecten na 1940. Deze leden delen de opvatting van de regering dat kwetsbare en beschermwaardige monumenten het beste in een zo vroeg mogelijk stadium via het Besluit ruimtelijke ordening, de structuurvisie en/of bestemmingsplan beschermd moeten worden. Zij menen echter dat er kwetsbare en/of beschermwaardige monumenten kunnen zijn die in een vroeg stadium aan het oog van overheid ontsnappen, of dat de beschermwaardigheid of kwetsbaarheid vanwege andere belangen – zoals economische, financiële of bestuurlijke – door de overheid lichter worden gewogen, dan door anderen gerechtvaardigd wordt bevonden. Is de regering niet van mening dat in deze gevallen een extra, latere «check» van maatschappelijke krachten een wenselijk element kan zijn? Bij individuen en belangengroepen kan de soms gevoelde en/of ervaren ondoorgrondelijkheid van een ruimtelijk ordeningsproces een obstakel zijn om tijdig aan de bel te trekken. Ook kan de weging en/of erkenning van de monumentale waarde van een object ook in de tijd groeien, en buiten het tijdspad van de door de regering genoemde procedures vallen. De leden vragen of het in deze gevallen niet verstandig is om de huidige mogelijkheid om vanuit de samenleving monumenten aan te dragen, als extra waarborg, te handhaven. Deze leden verzoeken de regering in te gaan op bovenstaande argumenten en vragen inzake het schrappen van dit element uit de wet.

De leden willen in het kader van dit wetsvoorstel aandacht vragen voor de wijze waarop nog niet als monument aangewezen objecten/gebouwen worden onderhouden. Markante of oude gebouwen/objecten die formeel (nog) geen monument zijn, maar wel beeldbepalend zijn voor een dorp of stad kunnen soms zo slecht onderhouden worden dat ze verloren gaan. Deze leden menen dat het huidig wettelijk instrumentarium maar slechts beperkte mogelijkheden kent om tijdig in te grijpen. Nu kan vrijwel alleen worden ingegrepen als een gebouw een gevaar vormt voor de omgeving, bijvoorbeeld omdat het op instorten staat. Ook kan de overheid een eigenaar aanschrijven, maar dat gebeurt niet altijd, of niet tijdig, of niet indringend genoeg, waardoor een gebouw/object toch verloren gaat. Ziet de regering het dilemma van soms destructief calculerende eigenaars, die via het laten vervallen van hun eigendom om zorgvuldige sloopvergunningen -met inbegrepen bezwaar en beroepsprocedures- heen proberen te komen, zo vragen deze leden. Hoe kan er op een betere wijze tijdig worden ingegrepen om gezichtsbepalende gebouwen voor het dorps- of stadsgezicht te behouden? Is hier de mogelijkheid van initiatieven vanuit de samenleving hiertoe tot aanschrijven en ook voordragen voor monumentale bescherming niet een goede stok achter de deur, zo vragen de leden.

De leden vragen de regering voorts hoe gemeentelijke- of anderszins overheidsgebouwen beschermd worden voor vergelijkbaar gedrag door lokale overheden zelf. Kan de regering zich voorstellen dat hierin maatschappelijke krachten als individuen of groepen die de beschermwaardigheid van een gebouw aanhangig kunnen maken, een belangrijke meerwaarde kunnen hebben, zo vragen de genoemde leden.

De leden van de ChristenUnie-fractie zijn van mening dat het van belang is dat burgers en belangengroepen invloed kunnen blijven uitoefenen op de borging van cultuurhistorische belangen. Dit staat ook vermeld in de kabinetsvisie uit 2008. De regering heeft gekozen voor het schrappen van de mogelijkheid om op aanvraag een monument aan te wijzen, maar anderzijds op de mogelijkheid van inspraak bij de voorbereiding van een bestemmingsplan geweest. In hoeverre wordt voor burgers en belangengroepen duidelijk dat inspraak alleen mogelijk is in een vroegtijdig stadium van het opstellen van het bestemmingsplan? Zijn er nog

mogelijkheden voor inspraak bij al vastgestelde bestemmingsplannen, die voorlopig nog niet aan herziening toe zijn?

De leden erkennen dat herbestemming een belangrijke bijdrage kan leveren aan de instandhouding van cultuurhistorische waarden. Met name het tegengaan van verval van gebouwen na functieverlies achten zij van belang om verval van het gebouw tegen te gaan. Wel vragen de leden of herbestemming altijd mogelijk en wenselijk is. Geldt bijvoorbeeld voor kerkgebouwen dat herbestemming altijd geoorloofd of wenselijk is? Welke eisen gelden bij het overwegen van eventuele herbestemming? Wordt de optie van nevengebruik ook opengehouden, zo vragen de leden.

De leden van de SGP-fractie vragen welke waarborgen er in de procedure voor ruimtelijke ordening bij gemeenten zijn, met name wanneer er sprake is van kleine gemeenten, dat de benodigde deskundigheid ten aanzien van cultuurhistorische aspecten wordt ingezet.

De leden erkennen dat de vijftigjarengrens in bepaalde gevallen tot problemen kan leiden. Toch vragen zij of er niet een zekere grens gehanteerd moet worden. Zij vragen op welke manier de nodige historische distantie wordt ingebouwd, die nodig is wanneer men de term monument recht wil doen. Zij vragen hoe bijvoorbeeld wordt voorkomen dat belangengroepen in actie komen om objecten van recente datum historische bescherming te vragen. Zij vragen of hierdoor onnodige administratieve procedures kunnen ontstaan.

De leden vragen in hoeverre de transparantie van het aanwijzingsbeleid gegarandeerd blijft wanneer de mogelijkheid van aanvraag tot aanwijzing vervalt en beslissingen van de minister niet meer in de vorm van een beschikking worden gegeven.

Financiële gevolgen

De leden van de ChristenUnie-fractie vragen naar de verhouding tussen het beschikbare budget voor de instandhouding van monumenten op de lijst en voorliggend wetsvoorstel. Volgens de memorie van toelichting worden de wijzigingen die voortvloeien uit het voorstel opgevangen binnen het bestaande budget. De toevoeging van de subsidiegrondslag in verband met herbestemming zal wel extra kosten met zich meebrengen. In hoeverre heeft dit financiële weerslag op reguliere activiteiten die bijdragen aan instandhouding van monumenten? Is het nodig meer monumenten uit een gelijkblijvend budget te blijven bekostigen, zo vragen de leden.

Fungerend voorzitter van de commissie,
Albayrak

Adjunct-griffier van de commissie,
Bošnjaković-van Bommel